

แผนบริหารความเสี่ยง

สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖

จัดทำโดย

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)

คำนำ

การบริหารความเสี่ยงเป็นหน้าที่ของทุกคนในองค์กรตั้งแต่ผู้บริหารจนถึงเจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพราะการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ด้วยการมองภาพรวม ทั้งหมดขององค์กร โดยคำนึงถึงเหตุการณ์หรือปัจจัยเสี่ยงที่สามารถส่งผลกระทบต่อมูลค่ารวมของ องค์กร และกำหนดแผนการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงองค์กรอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับ และจัดการได้ เพื่อการสร้างหลักประกันที่องค์กรจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์กรมหาชน) ได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ ปฏิบัติการทุกฝ่ายมีความเข้าใจถึงกระบวนการบริหารความเสี่ยง สามารถดำเนินการบริหารความ เสี่ยงตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้ในแผน ซึ่งเป็นการลดมูลเหตุและโอกาสที่จะ เกิดความเสียหาย ให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นอยู่ในระดับที่สามารถ ยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

แผนบริหารความเสี่ยงนี้ จะบรรลุวัตถุประสงค์ตามความคาดหวังได้ก็ต่อเมื่อได้มีการนำแผน ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย ทุกกลุ่มงาน ที่จะให้ ความร่วมมือในการนำไปดำเนินการต่อ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนบริหารความเสี่ยงฉบับนี้ จะเป็น ประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน ของสถาบันฯ ต่อไป

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์กรมหาชน)

สารบัญ

บทที่ ๑	บทนำ	๔
๑.	หลักการและเหตุผล	๔
๒.	วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง	๔
๓.	เป้าหมาย	๕
๔.	ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง	๕
๕.	นิยามความเสี่ยง	๖
บทที่ ๒	ข้อมูลพื้นฐานของ สสนก.	๗
๑.	ประวัติความเป็นมา	๗
๒.	วิสัยทัศน์	๗
๓.	ภารกิจหลัก	๗
๔.	ยุทธศาสตร์	๘
๕.	โครงสร้างหน่วยงาน	๙
บทที่ ๓	แนวทางการบริหารความเสี่ยง	๑๑
๑.	แนวทางดำเนินงานและกลไกการบริหารความเสี่ยง	๑๑
๒.	โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง	๑๒
๓.	คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง	๑๔
บทที่ ๔	กระบวนการบริหารความเสี่ยง	๑๕
๑.	การระบุความเสี่ยง	๑๖
๒.	การประเมินความเสี่ยง	๑๖
๓.	การจัดการความเสี่ยง	๒๓
๔.	การรายงานและติดตามผล	๒๕
๕.	การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง	๒๕
๖.	การทบทวนการบริหารความเสี่ยง	๒๕
บทที่ ๕	แผนบริหารความเสี่ยง	๒๖

บทที่ ๑ บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

ภายใต้สภาพการดำเนินงานของทุกๆ องค์กรล้วนแต่มีความเสี่ยง ซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงเหล่านี้ อย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง กำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยง และต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนดให้ส่วนราชการต้องมีการประเมินความเสี่ยงและปรับปรุงระบบการควบคุมภายใน และตามคำรับรองการปฏิบัติงานของ สสนก. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในมิติที่ ๔ มิติด้านการกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์กร ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ระดับการพัฒนาด้านการกำกับดูแลกิจการ และการพัฒนาองค์กร ได้กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์วัดผลตัวชี้วัดดังกล่าว ด้วย

ดังนั้นคณะทำงานบริหารความเสี่ยงสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์กรมหาชน) จึงได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของ สสนก. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ขึ้น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารปัจจัยและความคุ้มกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินการต่างๆ เพื่อลดภัยเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย ให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับ ประเมิน ควบคุม และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

๒. วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง

- ๑) เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน เข้าใจหลักการ และกระบวนการบริหารความเสี่ยงของ สสนก.
- ๒) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการวางแผนบริหารความเสี่ยง
- ๓) เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
- ๔) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงของ สสนก.
- ๕) เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยง กับกลยุทธ์ของ สสนก.
- ๖) เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

๓. เป้าหมาย

- ๑) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานประจำปีให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ๒) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- ๓) สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ
- ๔) เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง
- ๕) ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร
- ๖) การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

๔. ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้ผู้บริหารมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้นและทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอุปสรรคได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย

ประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีดังนี้

- ๑) เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารความเสี่ยงจะช่วยคงที่การทำงานบริหารความเสี่ยงและผู้บริหารทุกระดับตระหนักรถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
- ๒) สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมุติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและการกิจหลักขององค์กรรวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
- ๓) ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายนอกองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและการกิจหลักขององค์กร และตระหนักรถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่องค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมภัยบาล
- ๔) เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์ การติดตามความคุ้มและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถปกป้องผลประโยชน์ รวมทั้งเพิ่มมูลค่าแก่องค์กร
- ๕) ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๖) ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงย่อมแตกต่างกัน หรือการเลือกใช้มาตรการแต่ละประเภทย่อมใช้ทรัพยากรแตกต่างกัน เป็นต้น

๕. นิยามความเสี่ยง

๕.๑ ความเสี่ยง (Risk)

ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และจะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงิน และการบริหาร ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยวัดจากผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับ และโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) ของเหตุการณ์

ลักษณะของความเสี่ยง สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ส่วน ดังนี้

- (๑) ปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่จะทำให้เกิดความเสี่ยง
- (๒) เหตุการณ์เสี่ยง คือ เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน หรือนโยบาย
- (๓) ผลกระทบของความเสี่ยง คือ ความรุนแรงของความเสียหายที่น่าจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์เสี่ยง

๕.๒ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการปัจจัย และควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้อcasที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

๕.๓ ระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management System)

ระบบบริหารความเสี่ยง หมายถึง ระบบการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดภัยเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย ให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การเงิน และชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานของ สสนก.

๑. ประวัติความเป็นมา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยสถานการณ์น้ำของประเทศไทย ได้พระราชทานพระราชดำริให้ Massachusetts Institute of Technology (MIT) เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สวว.) โดยจัดให้มีการพัฒนากลไกการรวมข้อมูลและประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดการกับปัญหาน้ำของประเทศไทย เกิดเป็น “โครงการระบบเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากร่น้ำแห่งประเทศไทย” ขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๑ ดำเนินการโดยหน่วยปฏิบัติการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้พัฒนาระบบสารสนเทศเชื่อมต่อและเก็บรวบรวมข้อมูลทรัพยากร่น้ำลุ่มน้ำเจ้าพระยาทั้งหมดจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วนำเสนอรายข้อมูลกลับไปให้หน่วยงานต่างๆ ได้ใช้ข้อมูลร่วมกัน ระบบใช้ได้จริงในปี ๒๕๔๕ เกิดเป็นกลไกในการประสานงาน ประกอบการตัดสินใจ และดำเนินการได้

ต่อมาในปี ๒๕๔๗ ได้ยกระดับโครงการดังกล่าว จัดตั้งเป็น “สถาบันสารสนเทศทรัพยากร่น้ำและการเกษตร” ภายใต้สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถาบันวิจัยและพัฒนาในด้านการจัดการสารสนเทศทรัพยากร่น้ำและการเกษตรโดยเฉพาะ

จากการดำเนินงานมากกว่า ๑๐ ปี เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา “พระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันสารสนเทศทรัพยากร่น้ำและการเกษตร (องค์กรมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑” จัดตั้ง สถาบันสารสนเทศทรัพยากร่น้ำและการเกษตร ขึ้นเป็น องค์กรมหาชน โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๖๕ ตอน ๓๙ ก เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

๒. วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรที่สร้างองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับการบริหารจัดการด้านทรัพยากร่น้ำและการเกษตร เพื่อรองรับสภาพการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติที่รุนแรงขึ้น และขยายผลการทำงานโดยการสร้างและพัฒนาเครือข่าย”

๓. ภารกิจหลัก

ภารกิจหลักของ สสนก. ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันสารสนเทศทรัพยากร่น้ำและการเกษตร (องค์กรมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีดังนี้

- (๑) วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในด้านการจัดการสารสนเทศทรัพยากร่น้ำและการเกษตร
- (๒) นำเสนอผลการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้องค์การต่างๆ นำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากร่น้ำและการเกษตร

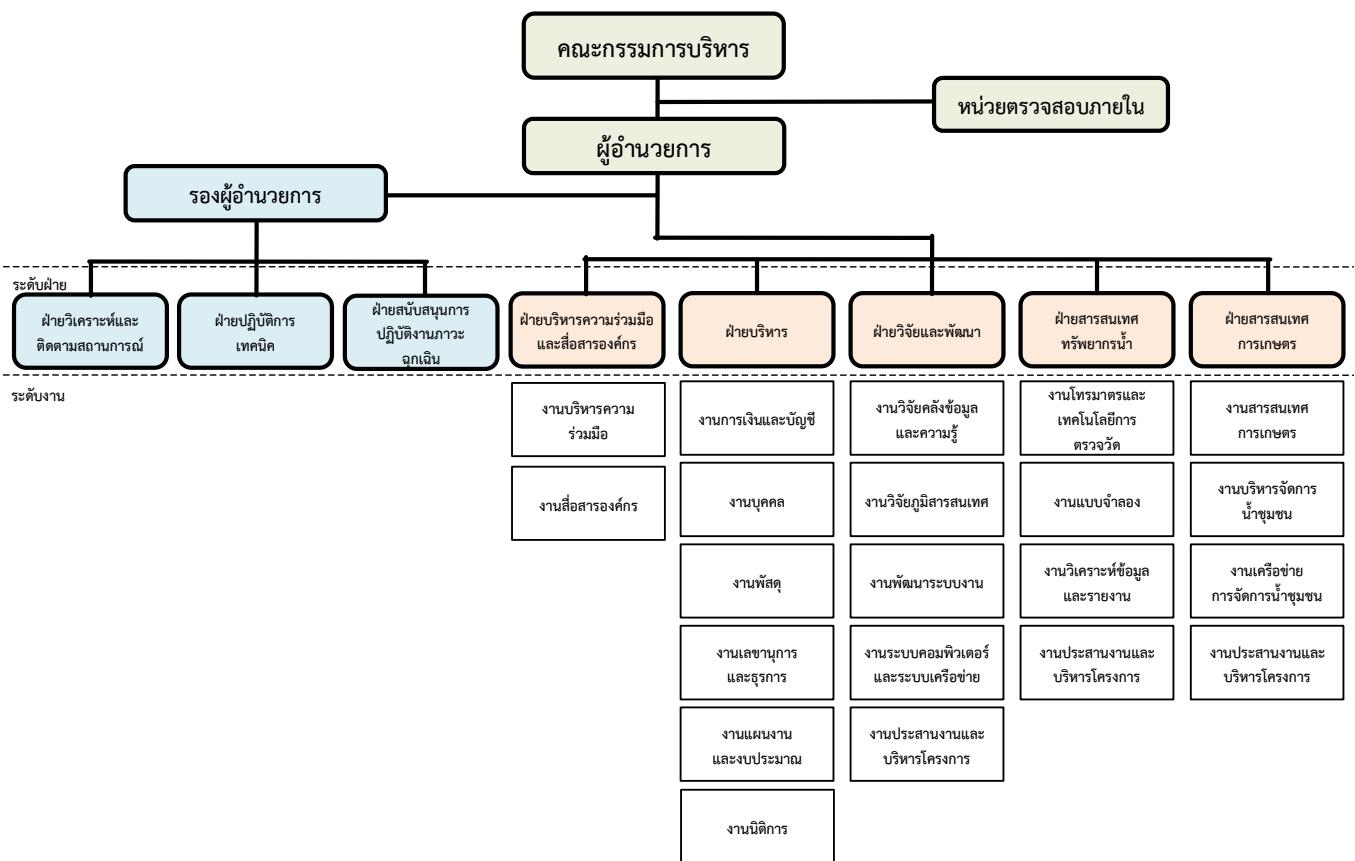
- ๓) ส่งเสริมความร่วมมือทั้งในประเทศและต่างประเทศในการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในด้านการจัดการสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร
- ๔) บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นผลการวิจัยและพัฒนาของสถาบันให้ประชาชนและชุมชนนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยสะดวกและเกิดประสิทธิผล

๔. ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ของ สสนก. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑** การวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี และฐานความรู้ ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ และการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒** การให้บริการและเผยแพร่งานวิจัยและเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓** การสร้างเครือข่าย งานวิจัยและพัฒนา ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำและ การเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔** การถ่ายทอดเทคโนโลยี และนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ กับประชาชนและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕** การสร้างแม่ข่ายการจัดการทรัพยากรน้ำชุมชน ด้วยวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี

๔. โครงสร้างหน่วยงาน

อำนาจหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ มีดังนี้

ฝ่ายบริหาร	<ol style="list-style-type: none"> บริหารงานทั่วไปของสถาบัน ได้แก่ งานการเงินและบัญชี งานบุคคล งานพัสดุ งานเลขานุการและธุรการ งานแผนงานและงบประมาณ และงานนิติการ จัดทำรายงานวิชาการและรายงานผลการดำเนินงานของสถาบัน ดำเนินงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
ฝ่ายวิจัยและพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร พัฒนาเทคโนโลยีและเครื่องมือสำหรับระบบฐานข้อมูล รวมทั้งระบบฐานความรู้และแบบจำลอง พัฒนาเทคโนโลยีและเครื่องมือสำหรับระบบภูมิสารสนเทศ บริหารและจัดการระบบเครือข่ายสารสนเทศของสถาบัน ดำเนินงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
ฝ่ายสารสนเทศทรัพยากรน้ำ	<ol style="list-style-type: none"> วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีโภมาตร อุปกรณ์ ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งติดตั้งบำรุงรักษา และตรวจสอบระบบข้อมูล วิจัยและพัฒนาแบบจำลองน้ำและอากาศ คาดการณ์และสรุปสถานการณ์ รวมทั้งวิเคราะห์ความเสี่ยงน้ำท่วม น้ำแล้ง และจัดทำรายงานเพื่อสนับสนุนการวางแผนจัดการทรัพยากรน้ำ พัฒนาเครือข่ายวิจัยและข้อมูลร่วมกับหน่วยงานภายนอก ดำเนินงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ฝ่ายสารสนเทศการเกษตร	๑. วิจัยและพัฒนาระบบการจัดการน้ำชุมชน และเครือข่ายการจัดการน้ำชุมชน ๒. พัฒนาสารสนเทศและระบบการจัดการข้อมูลน้ำและการเกษตรของชุมชน ๓. พัฒนาเครือข่ายวิจัยและข้อมูลร่วมกับหน่วยงานภายนอก ๔. ดำเนินงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
ฝ่ายบริหารความร่วมมือและสื่อสารองค์กร	๑. บริหารโครงการ ประสานความร่วมมือภายในและภายนอกประเทศ และดำเนินงานโครงการเพิ่มเติมนอกเหนือจากแผนงานหรือโครงการหลักของสถาบัน ๒. ติดตาม และ鞭撻หน้าที่�行งานโครงการ รวมทั้งจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน เพื่อขยายผลโครงการ และเครือข่ายความร่วมมือภายในและภายนอกสถาบัน ทั้งในและต่างประเทศ ๓. ผลิตและเผยแพร่รายงานเอกสารสิ่งพิมพ์ รวมทั้งสื่อประชาสัมพันธ์ภารกิจและผลงานของสถาบัน ๔. ดำเนินงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
ฝ่ายวิเคราะห์และติดตามสถานการณ์	๑. วิเคราะห์สถานการณ์และคาดการณ์ความเสี่ยงน้ำท่วม น้ำแล้ง รวมถึง สรุปสถานการณ์เพื่อประกอบการตัดสินใจ ๒. จัดทำรายงานเพื่อสนับสนุนการวางแผนจัดการทรัพยากรน้ำ ๓. ดำเนินงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
ฝ่ายปฏิบัติการเทคนิค	๑. บริหารและจัดการระบบคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง ๒. บริหารและจัดการระบบเครือข่ายสารสนเทศด้านข้อมูลน้ำและภูมิอากาศ ๓. พัฒนาเทคโนโลยีและเครื่องมือสำหรับระบบฐานข้อมูล รวมทั้งระบบฐานความรู้และแบบจำลอง เพื่อใช้ในการบริหารและบริการข้อมูลด้านน้ำและภูมิอากาศ ๔. ดำเนินงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
ฝ่ายสนับสนุนการปฏิบัติงานภาวะมนุษย์	๑. ดูแล ตรวจสอบ ทดสอบ ปรับปรุง และบำรุงรักษาศูนย์คอมพิวเตอร์แบบเคลื่อนที่ ๒. วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการสำรวจพื้นที่ภาคสนาม รวมถึงติดตั้ง บำรุงรักษา และตรวจสอบระบบข้อมูล ๓. รวบรวมข้อมูลด้านน้ำและภูมิอากาศที่ดำเนินการสำรวจ และจัดเก็บบนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน ๔. ดำเนินงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
หน่วยตรวจสอบภายใน	มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานตรวจสอบภายในของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ คณะกรรมการบริหารสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตรฯ ด้วยการตรวจสอบภายใน

สำหรับโครงการสร้างการบริหารความเสี่ยงของ สสนก. ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหาร และผู้อำนวยการ ซึ่งจะแต่งตั้งคณะกรรมการเสี่ยง เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงของ สสนก. และมีคณะกรรมการตรวจสอบและประเมิน และหน่วยตรวจสอบภายใน สอบท่านกระบวนการบริหารความเสี่ยง และให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงของ สสนก. (ดูรายละเอียดโครงการสร้างการบริหารความเสี่ยงของ สสนก. ในบทที่ ๓)

บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง

๑. แนวทางดำเนินงานและกลไกการบริหารความเสี่ยง

๑.๑ แนวทางดำเนินงาน ในการบริหารความเสี่ยงของ สสนก. แบ่งเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ การเริ่มต้นและพัฒนา

- ๑) กำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยงของ สสนก.
- ๒) ระบุปัจจัยเสี่ยง และประเมินโอกาส ผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยง
- ๓) วิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงจากการดำเนินงาน
- ๔) จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูง (High) และสูงมาก (Extreme) รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับปานกลาง (Medium) ที่มีนัยสำคัญ
- ๕) สร้างระบบสำหรับการเฝ้าระวังและรายงานความเสี่ยงให้ผู้ปฏิบัติงานของ สสนก. รับทราบ และสามารถนำไปปฏิบัติได้
- ๖) รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง
- ๗) รายงานสรุปการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

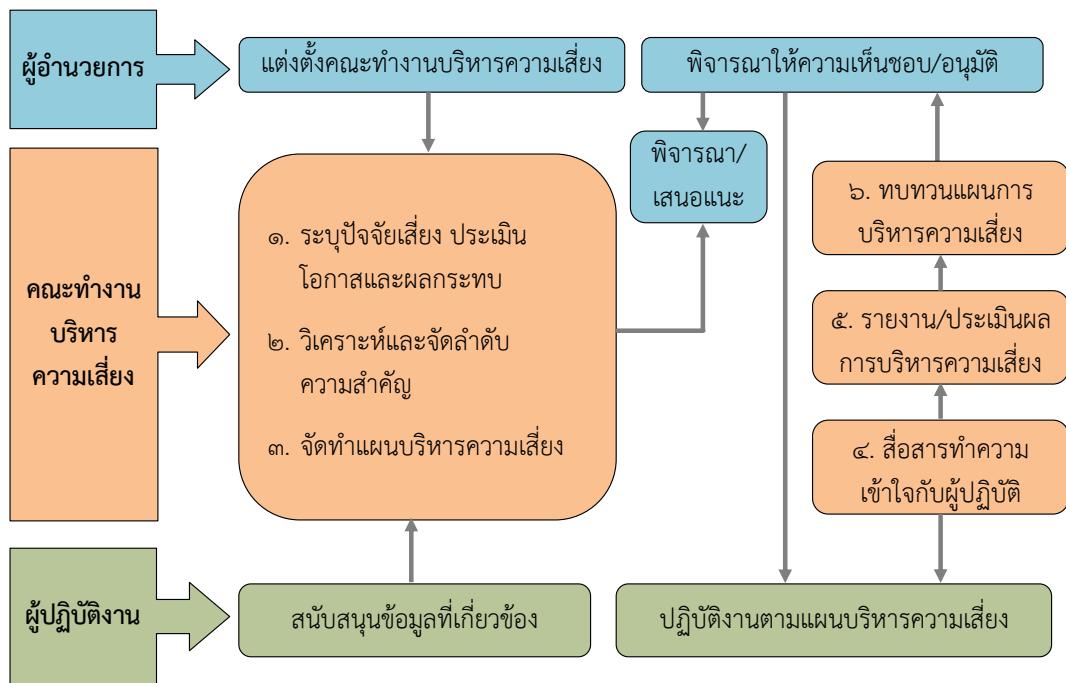
ระยะที่ ๒ การพัฒนาสู่ความยั่งยืน

- ๑) ทบทวนแผนบริหารความเสี่ยงในปีที่ผ่านมา
- ๒) พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท
- ๓) พลักดันให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร
- ๔) พัฒนาขีดความสามารถสนับสนุนการดำเนินงานตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง

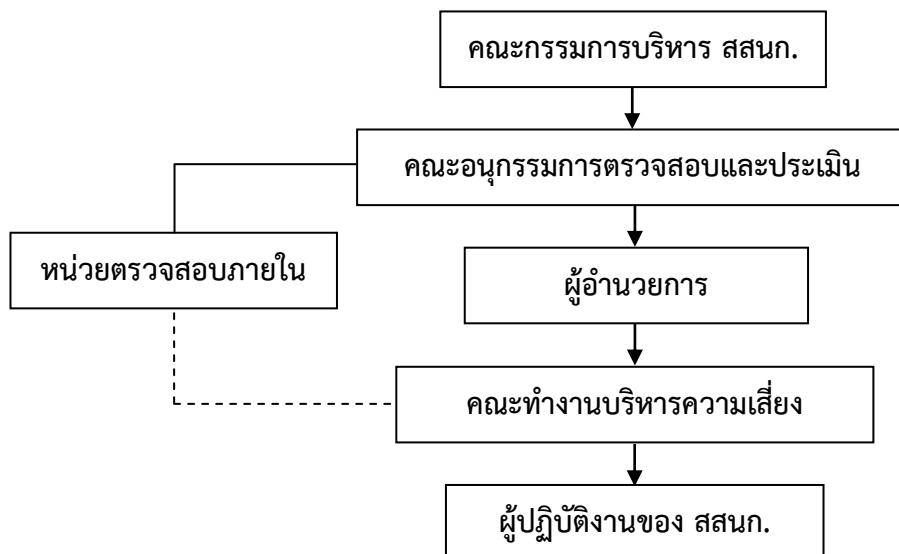
๑.๒ กลไกการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย

- ๑) ผู้อำนวยการ มีหน้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ส่งเสริมให้มีการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบ หรืออนุมัติแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป
- ๒) คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มีหน้าที่ดำเนินการให้มีระบบการบริหารความเสี่ยง จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง รายงานและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปในอนาคต
- ๓) ผู้ปฏิบัติงาน หรือเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง สสนก. มีหน้าที่สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ให้กับคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยง

กลไกการบริหารความเสี่ยง

๒. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

หน้าที่ความรับผิดชอบตามโครงสร้าง

โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง ประกอบไปด้วย การกำกับดูแล การตัดสินใจ การจัดทำแผน การดำเนินการ การติดตามประเมินผล และการสอบทาน ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๒.๑ คณะกรรมการบริหาร สสนก.

- ๑) ส่งเสริมให้มีการดำเนินงานบริหารจัดการความเสี่ยงของ สสนก.
- ๒) ให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะต่อระบบและแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๓) รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

๒.๒ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมิน

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับองค์กร
- ๒) รับทราบผลการบริหารความเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงของ สสนก.
- ๓) กำกับดูแลการพัฒนาและการปฏิบัติตามกรอบการบริหารความเสี่ยง

๒.๓ ผู้อำนวยการ

- ๑) แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของ สสนก.
- ๒) ส่งเสริมและติดตามให้มีการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม
- ๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติแผนการบริหารความเสี่ยง
- ๔) พิจารณาผลการบริหารความเสี่ยงและเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

๒.๔ หน่วยตรวจสอบภายใน

- ๑) สอบทานกระบวนการบริหารความเสี่ยงของ สสนก.
- ๒) นำเสนอผลการบริหารความเสี่ยงให้คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินรับทราบ และให้ข้อเสนอแนะ

๒.๕ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

- ๑) จัดให้มีระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกันทั่วองค์กร
- ๒) ดำเนินการตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง และการปฏิบัติตามมาตรการลดและควบคุมความเสี่ยง
- ๓) รายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญ เสนอต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณา

๒.๖ ผู้ปฏิบัติงานของ สสนก.

- ๑) สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
- ๒) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง

๓. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

สสนก. ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ตามคำสั่งสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ และการเกษตร (องค์การมหาชน) ที่ ๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบ

๑) ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร	หัวหน้าคณะกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและพัฒนา	ผู้ทำงาน
๓) ผู้อำนวยการฝ่ายสารสนเทศทรัพยากรน้ำ	ผู้ทำงาน
๔) ผู้อำนวยการฝ่ายสารสนเทศการเกษตร	ผู้ทำงาน
๕) ผู้อำนวยการฝ่ายประสานงานและบริหารโครงการพิเศษ	ผู้ทำงาน
๖) หัวหน้ากลุ่มงานแผนงานและงบประมาณ	ผู้ทำงานและเลขานุการ
๗) เจ้าหน้าที่บริหารงานแผนงาน	ผู้ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) จัดให้มีระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร
- ๒) ปฏิบัติตามขั้นตอนกระบวนการบริหารความเสี่ยง ได้แก่ การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง และการปฏิบัติตามมาตรการลดและควบคุมความเสี่ยง
- ๓) รายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญของสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน) เสนอต่อผู้อำนวยการสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)

บทที่ ๔ กระบวนการบริหารความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่ง สนก. มีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารความเสี่ยง ๖ ขั้นตอนหลัก ดังนี้

๑. ระบุความเสี่ยง เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ทั้งที่มีผลดี และผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร

๒. ประเมินความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจาก การประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัย เกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำการตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

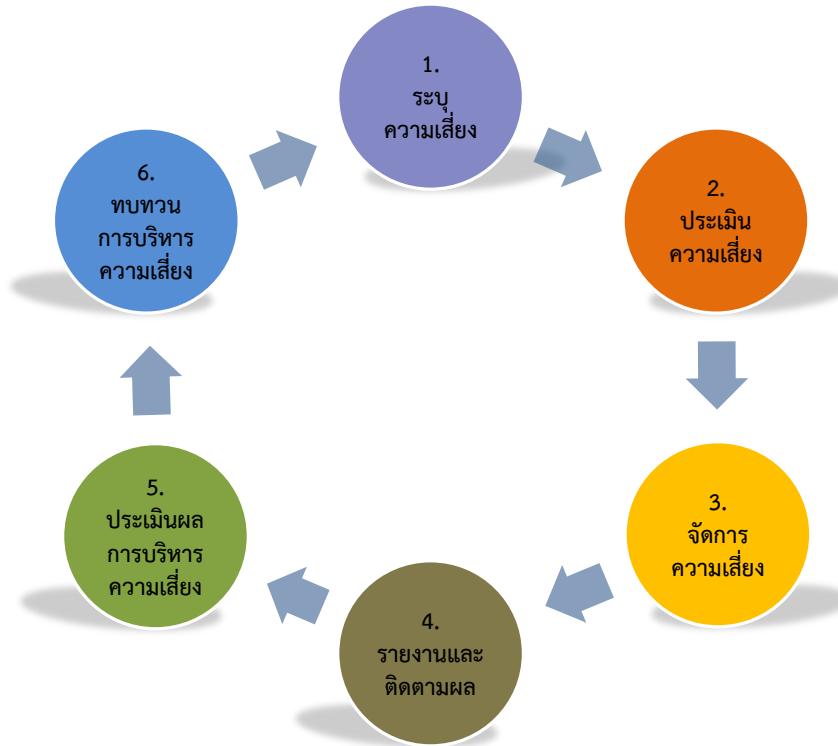
๓. จัดการความเสี่ยง เป็นการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการ และควบคุม ความเสี่ยงที่สูง (High) และสูงมาก (Extreme) นั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

๔. รายงานและติดตามผล เป็นการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการทั้งหมดตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้ความเห็นชอบดำเนินการตามแผน บริหารความเสี่ยง

๕. ประเมินผลการบริหารความเสี่ยง เป็นการประเมินการบริหารความเสี่ยงประจำปี เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการ หรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง (Control Activity) ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหมายการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ (Residual Risk) อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

๖. ทบทวนการบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวทางการบริหาร ความเสี่ยง ในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบที่ดียิ่งขึ้น

กระบวนการบริหารความเสี่ยงของ สสนก.

๑. การระบุความเสี่ยง

เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร หรือผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับกิจกรรม ในกระบวนการระบุปัจจัยเสี่ยงจะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดหรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาด ความเสียหายและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งมีทรัพย์สินใดที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลป้องกัน รักษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเข้าใจในความหมายของ “ความเสี่ยง (Risk)” “ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor)” และ “ประเภทความเสี่ยง” ก่อนที่จะดำเนินการระบุความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๑.๑ ความเสี่ยง (Risk)

หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและจะส่งผลผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามภารกิจหลักขององค์กร และเป้าหมายตามแผนปฏิบัติงาน

๑.๒ ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor)

หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้มีปรับรูปแบบการดำเนินการ โดยต้องมีการเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไข ตามที่ต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในช่วงเริ่มต้นโครงการ หรือในช่วงดำเนินการ ที่ไม่สามารถคาดเดาได้

๑) **ปัจจัยเสี่ยงภายนอก** คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดได้โดยองค์กร เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย คู่แข่ง เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

๒) **ปัจจัยเสี่ยงภายใน** คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับภายในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารและการจัดการ ความรู้/ความสามารถของบุคลากร กระบวนการทำงาน ข้อมูล/ระบบสารสนเทศ เครื่องมือ/อุปกรณ์

๑.๓ ประเภทความเสี่ยง

แบ่งเป็น ๕ ประเภท ได้แก่

๑) **ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk)** หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ เป้าหมาย พันธกิจ ในภาพรวมขององค์กร ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการไม่บรรลุผลตามเป้าหมายในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กร

๒) **ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)** เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการปฏิบัติงานประจำวัน หรือการดำเนินงานปกติที่องค์กรต้องเผชิญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านนี้ เช่น การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติงานโดยไม่มีผังการปฏิบัติงานที่ชัดเจน หรือไม่มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓) **ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)** เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและควบคุมทางการเงินและการงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิผล ผลกระทบการเงินที่เกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น ข้อบังคับเกี่ยวกับรายงานทางการเงินของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมบัญชีกลาง สำนักงานการตรวจสอบแผ่นดิน สำนักงบประมาณ รวมทั้ง การจัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสม เป็นต้น

๔) **ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk)** เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อกฎหมาย ระเบียบ การปกป้องคุ้มครองผู้มีส่วนได้เสีย การป้องกันข้อมูลรวมถึงประเด็นทางด้านกฎหมายอื่นๆ

การระบุความเสี่ยงควรเริ่มด้วยการแยกแยะกระบวนการปฏิบัติงานที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และจัดระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกระบวนการปฏิบัติงานนั้นๆ ทำให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหาย และเสียโอกาสปัจจัยเสี่ยงนั้นควรจะเป็นต้นเหตุที่แท้จริงเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการมาตราการลดความเสี่ยงในภายหลังได้ ทั้งนี้การระบุความเสี่ยง สามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น จากการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน การวิเคราะห์ทบทวนผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง การเบรียบเทียบกับองค์กรอื่น การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เป็นต้น

๒. การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การประเมิน และการจัดระดับความเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงานหรือขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

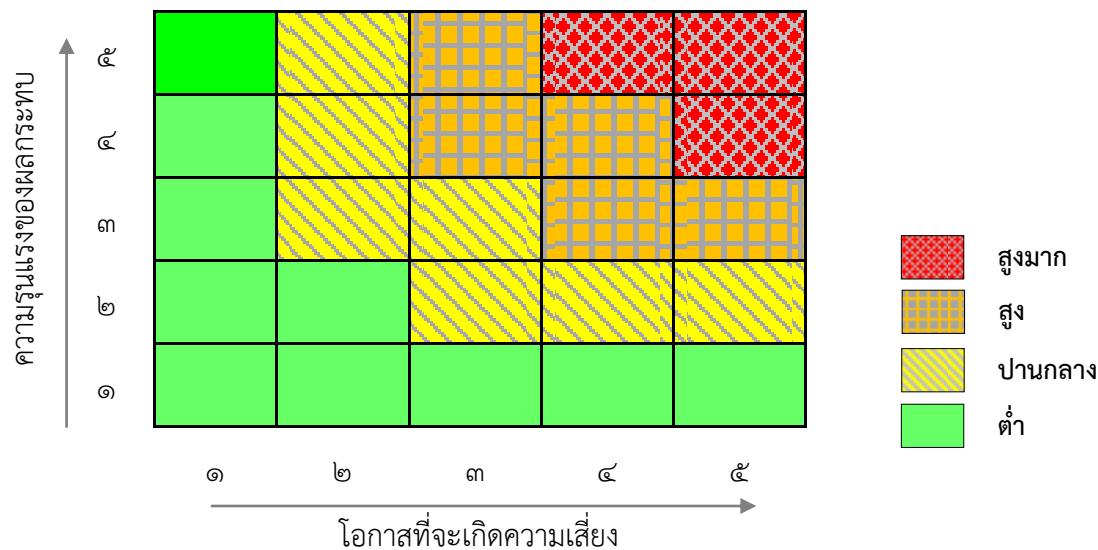
๒.๑ การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน

เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง และ สูงมาก ดังนี้

หลักเกณฑ์การให้คะแนนโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบ

ประเด็นที่พิจารณา	ระดับคะแนน				
	๑ = น้อยมาก	๒ = น้อย	๓ = ปานกลาง	๔ = สูง	๕ = สูงมาก
<u>โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง</u>					
ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์ หรือข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน (เฉลี่ย : ปี/ครั้ง)	๕ ปี/ครั้ง	๒-๓ ปี/ครั้ง	๑ ปี/ครั้ง	๑-๖ เดือน/ครั้ง ไม่เกิน ๕ ครั้ง/ปี	๑ เดือน/ครั้ง หรือมากกว่า
โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
<u>ความรุนแรงของผลกระทบ</u>					
มูลค่าความเสียหาย	< ๑ หมื่นบาท	๑ - ๕ หมื่นบาท	๕ หมื่นบาท - ๒ แสนบาท	๒ แสนบาท - ๑ ล้านบาท	> ๑ ล้านบาท
อันตรายต่อชีวิต	เดือดร้อน รำคาญ	บาดเจ็บ เล็กน้อย	บาดเจ็บ ต้องรักษา	บาดเจ็บสาหัส	อันตรายถึงชีวิต
ผลกระทบต่อภาพลักษณ์/ การดำเนินงานของหน่วยงาน	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก

ส่วนระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) จะพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่าง โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และ ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กร ว่าจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในระดับใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ

๒.๒ การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง

เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง ภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ของสถานการณ์ รวมถึงกำหนดเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

(๑) พิจารณาโอกาส/ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) ว่ามีโอกาส/ความถี่ ที่จะเกิดนั้นมากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

(๒) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามีระดับความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒.๓ การวิเคราะห์ความเสี่ยง

เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้ว ให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยง ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

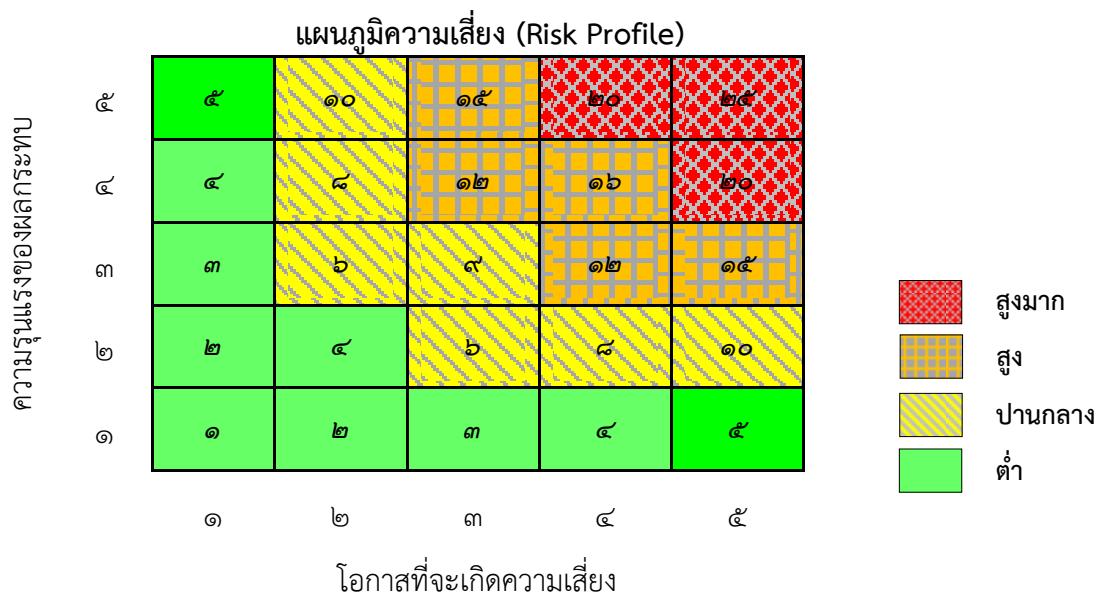
ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ \times ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood \times Impact) ซึ่งจัดแบ่งเป็น ๕ ระดับ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile) แบ่งพื้นที่เป็น ๕ ส่วน ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

๑) ระดับความเสี่ยงต่ำ (Low) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑ – ๕ คะแนน โดยทั่วไปความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ไม่มีนัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆเพิ่มเติม

๒) ระดับความเสี่ยงปานกลาง (Medium) คะแนนระดับความเสี่ยง ๖ – ๑๐ คะแนน ยอมรับความเสี่ยงแต่ต้องมีแผนควบคุมความเสี่ยง ความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้แต่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

๓) ระดับความเสี่ยงสูง (High) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๑ – ๑๖ คะแนน ต้องมีแผนลดความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงนั้นลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๔) ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๗ – ๒๕ คะแนน ต้องมีแผนลดความเสี่ยงและประเมินซ้ำ หรืออาจต้องถ่ายโอนความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง
สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น	ปัจจัยเสี่ยง/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ ความถี่	ผลกระทบ/ ความรุนแรง	คะแนน ความเสี่ยง	ระดับ ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ
๑. การขาดแคลนบุคลากรด้านวิจัย	อาจทำให้จำนวนของผลงานวิจัยวิชาการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	๑. การกิจของ สสนก. ต้องการนักวิจัยที่มีความรู้ และทักษะเฉพาะสาขา ทำให้นักวิจัยใหม่ต้องใช้เวลาเก็บเกี่ยวประสบการณ์ ๒. แผนอุดหนุนของภาครัฐ และปัญหาภัยพิบัติแบบเฉียบพลัน ส่งผลให้นักวิจัยต้องร่วมทำงานในภาคปฏิบัติ ทำให้มีเวลาในการทำงานวิจัยและผลิตผลงานวิชาการน้อยลง	ด้านการปฏิบัติงาน	๓	๔	๑๒	สูง	ฝ่ายบริหาร (งานบุคคล/งานพัสดุ)
๒. การรักษาความปลอดภัยด้านสารสนเทศ	ฐานข้อมูลที่มีความสำคัญอาจเกิดความเสียหาย และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ สสนก.	๑. การบำรุงรักษาและการสำรองข้อมูลในระบบงานที่สำคัญ ยังไม่ครบถ้วน ๒. ขาดแผนภัยร้ายระบบและข้อมูล	ด้านการปฏิบัติงาน	๑	๕	๕	ต่ำ	ฝ่ายวิจัยและพัฒนา
๓. ความปลอดภัยในการเดินทางปฏิบัติงานนอกสถานที่ด้วยรถยนต์ของ สสนก.	อาจเกิดอุบัติเหตุ สูญเสียบุคลากร	๑. พนักงานขับรถไม่เพียงพอ กับจำนวนรถของ สสนก. ๒. เจ้าหน้าที่ของ สสนก. ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและขับรถอยู่ติดๆ ๓. มีการจ้างพนักงานขับรถเป็นครั้งคราว ทำให้ไม่ทราบว่าพนักงานขับรถดังกล่าวมีความชำนาญจริงหรือไม่	ด้านการปฏิบัติงาน	๑	๕	๕	ต่ำ	ฝ่ายบริหาร (งานพัสดุ)

การประเมินความเสี่ยง
สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น	ปัจจัยเสี่ยง/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ ความถี่	ผลกระทบ/ ความรุนแรง	คะแนน ความเสี่ยง	ระดับ ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ
๔. การขาดข้อมูลจากหน่วยงาน เอกสารที่ให้ข้อมูลเพื่อสนับสนุน ภารกิจของ สสนก.	การดำเนินงานของ สสนก. อาจไม่บรรลุเป้าหมายตาม ที่ตั้งไว้	หน่วยงานเอกสารที่ให้ข้อมูลกับ สสนก. หรือ AIS ซึ่งเป็นเจ้าของ สถานที่ติดตั้งสถานีโทรมาตร อาจ ระงับความร่วมมือ หรือจำกัดสิทธิ์ใน การเข้าถึงข้อมูล หรือได้ข้อมูลไม่ ครบถ้วน	ด้านการปฏิบัติงาน	๑	๓	๓	ต่ำ	ฝ่ายสารสนเทศ ทรัพยากรน้ำ
๕. ความพร้อมในการเคลื่อนย้าย ระบบข้อมูลและสารสนเทศไปยัง อาคารสำนักงานใหม่	การเคลื่อนย้ายไปยังอาคาร สำนักงานใหม่ มีโอกาส ก่อให้เกิดความเสียหายต่อ ข้อมูลและระบบงาน สารสนเทศ ทำให้การ ดำเนินงานบางส่วนต้อง หยุดชะงัก	อุปกรณ์มีราคาแพงและการติดตั้ง [*] ซับซ้อน การเคลื่อนย้ายและติดตั้ง [*] ต้องมีแผนปฏิบัติการที่รอบคอบและ ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง	ด้านการปฏิบัติงาน	๑	๕	๕	ต่ำ	ฝ่ายวิจัยและ พัฒนา

๓. การจัดการความเสี่ยง

เป็นการกำหนดแนวทางตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งมีหลายวิธีและสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้รับผิดชอบ แต่ทั้งนี้วิธีการจัดการความเสี่ยงต้องคุ้มค่ากับการลดระดับผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงนั้น โดยทางเลือกหรือวิธีการจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย ๔ แนวทางหลัก คือ

(๑) **การยอมรับ (Take)** หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใดๆ ให้ขอนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใดๆ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรับผลที่จะเกิดขึ้น

(๒) **การลดหรือควบคุมความเสี่ยง (Treat)** หมายถึง การลดโอกาสที่จะเกิดขึ้น หรือลดความเสียหาย โดยการจัดระบบการควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงขั้นตอนบางส่วนของกิจกรรมหรือโครงการที่นำไปสู่เหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับพนักงาน และการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

(๓) **การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Terminate)** หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับและต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขการทำงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดหรือยกเลิกการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น

(๔) **การถ่ายโอนความเสี่ยง (Transfer)** หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การทำประกันภัย/ประกันทรัพย์สิน กับบริษัทประกัน การจ้างบุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

เมื่อเลือกวิธีการหรือมาตรการที่เหมาะสมที่จะใช้จัดการความเสี่ยงแล้ว ต้องมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูง (High) และสูงมาก (Extreme) นั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และให้สามารถติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงนั้นได้ รวมทั้งต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

การจัดการความเสี่ยง
สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)

ความเสี่ยง	วิธีจัดการความเสี่ยง	รายละเอียดการจัดการ	ทางเลือกที่เหมาะสม	ผู้รับผิดชอบ
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) ๑. การขาดแคลนบุคลากรด้านวิจัย	การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	ไม่ควรหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้		
	การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	๑. จ้างผู้เชี่ยวชาญหรือที่ปรึกษาเพื่อมาปฏิบัติงานเฉพาะด้าน ๒. ติดต่อนักวิจัยหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ทักษะ และ ประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบันฯ เพื่อรับบรรจุ และหรือ ¹ โอนชดใช้ทุนต่อเนื่องที่สถาบันฯ ๓. ติดต่อประสานงานกับสถานศึกษาเพื่อแนะนำนักศึกษาที่มีวุฒิ และความสามารถตรงตามที่ สสนก. ต้องการ ๔. ขอทุนบุคลภายนอก (ตรี-โท-เอก) และทุนพัฒนาเจ้าหน้าที่ องค์กรของรัฐ (โท-เอก/ เอก) เพื่อส่งเสริมศักยภาพบุคคล ๕. พัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านการวิจัย วิชาการ ด้วยทุนการอบรมระยะสั้น	การลดหรือควบคุมความเสี่ยง	- งานบุคคล - งานพัสดุ
	การรับความเสี่ยงไว้เอง	ไม่ควรรับความเสี่ยงไว้เอง		
	การถ่ายโอนความเสี่ยง	ไม่ควรถ่ายโอนความเสี่ยง		

๔. การรายงานและติดตามผล

หลังจากจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการรายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยงรวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่า วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงได้มีประสิทธิภาพดีก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงได้ควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ฝ่ายบริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้กระบวนการสอบถามอาจกำหนดข้อมูลที่ต้องติดตาม หรืออาจทำ Check List การติดตาม พร้อมทั้งกำหนดความถี่ในการติดตามผล โดยสามารถติดตามผลได้ใน ๒ ลักษณะ คือ

- (๑) การติดตามผลเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) เป็นการติดตาม ตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก ๓ เดือน ๖ เดือน ๘ เดือน หรือทุกสิบปี เป็นต้น
- (๒) การติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงาน (Ongoing Monitoring) เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในดำเนินงานต่างๆ ตามปกติของหน่วยงาน

๕. การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง จะต้องทำสรุประยุทธ์ผลและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงประจำปีต่อคณะกรรมการบริหาร สสนก. เพื่อให้มั่นใจว่า สสนก. มีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดมาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงาน

๖. การทบทวนการบริหารความเสี่ยง

การทบทวนแผนบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานในการบริหารความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

บทที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖ สสนก. ได้ดำเนินการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อเตรียมการรองรับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยพิจารณาบททวนจากรายงานผลการดำเนินงาน บริหารความเสี่ยงของปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ รวมถึงข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหาร สสนก. และคัดเลือกความเสี่ยงในระดับปานกลางขึ้นไปจนถึงความเสี่ยงในระดับสูงมาก เพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูงมาก (Extreme) และสูง (High) นั้นให้ลดลงมาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สำหรับความเสี่ยงในระดับปานกลาง (Medium) ก็มีมาตรการควบคุม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเป้าหมาย ซึ่งการดำเนินการตามมาตรการลดความเสี่ยงได้พิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ กับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย โดยแผนบริหารความเสี่ยงประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖ ของ สสนก. มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

- ๑) วิธีการดำเนินงาน (กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง)
- ๒) ผู้รับผิดชอบ (ฝ่ายหรือกลุ่มงาน) ในแต่ละกิจกรรมของแผนบริหารความเสี่ยง
- ๓) งบประมาณที่ใช้ดำเนินการ
- ๔) กำหนดระยะเวลาดำเนินการของแผนงานนั้น

โดยมีรายละเอียดแผนบริหารความเสี่ยงของ สสนก. ตามแบบ RM3

**แผนบริหารความเสี่ยง
สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)**

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/ จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง		
								ภัยหลังดำเนินการจัดการความเสี่ยง	โอกาส/ ความถี่	ผลกระทบ/ ความรุนแรงรวม
ความเสี่ยง ด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)										
๑. ขาดแคลนบุคลากร ด้านวิจัย	๑๒ (สูง)	๑. จ้างผู้เชี่ยวชาญหรือที่ ปรึกษาเพื่อมาปฏิบัติงาน เฉพาะด้าน	เพื่อให้ สสนก. มีบุคลากร ด้านวิจัย ที่มีความรู้และ ความสามารถตรงกับ ภารกิจ อย่างเพียงพอ	ภายในเดือน กันยายน ๒๕๕๖	ทำให้ สสนก. สามารถผลิตงานวิจัย และเทคโนโลยีต่อ ^{ยอดได้ตามเป้าหมาย} อย่างมีประสิทธิภาพ โดยบรรจุแต่ละตั้ง ^{บุคลากรวิจัยที่เป็น^{ประโยชน์ต่อสถาบันฯ}} ^{เพิ่ม จำนวน ๗ อัตรา^(ณ ต.ค.๕๕ สถาบันฯ มีนักวิจัยบรรจุแล้ว ๒ อัตรา ผู้ช่วยนักวิจัย ๒๒ อัตรา)}	ค่าจ้างที่ปรึกษา ๑ ล้านบาท	งานพัสดุ	๒	๓	๖
		๒. สรรหาหรือรับ ^{บุคลากรวิจัยที่มีความรู้ ทักษะ และ^{ประสบการณ์ที่เป็น^{ประโยชน์ต่อสถาบันฯ เพิ่มเติม}}}		ภายในเดือน กันยายน ๒๕๕๖	-	งานบุคคล				
		๓. ติดต่อประสานงาน กับสถานศึกษาเพื่อ ^{แนะนำนักศึกษาที่มีวุฒิ และความสามารถตรง^{ตามที่ สสนก. ต้องการ}}		ภายในเดือน กันยายน ๒๕๕๖	-	งานบุคคล				

**แผนบริหารความเสี่ยง
สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)**

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/ จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง		
								ภัยหลังดำเนินการจัดการความเสี่ยง	โอกาส/ ความถี่	ผลกระทบ/ ความรุนแรงรวม
		๔. ขอทุนบุคคล ภายนอก (ตรี-โท-เอก) และทุนพัฒนาเจ้าหน้าที่ องค์กรของรัฐ (โท-เอก/ เอก) เพื่อส่งเสริม ศักยภาพบุคคล ๕. พัฒนาความรู้ ทักษะ [*] และประสบการณ์ด้าน [*] การวิจัย วิชาการด้วย [*] ทุนการอบรมระยะสั้น		ภายในเดือน กันยายน ๒๕๕๖	ทุนกระหวงวิทย ฯ	งานบุคคล				

หมายเหตุ : อ้างอิงอัตราค่าจ้างที่ปรึกษาของสำนักงบประมาณ ดังนี้

- ค่าจ้างที่ปรึกษาไทย ๓๐,๐๐๐ – ๑๕๐,๐๐๐ บาท/เดือน
- ค่าจ้างที่ปรึกษาต่างประเทศ ๓๐๐,๐๐๐ – ๖๐๐,๐๐๐ บาท/เดือน